

TÌNH YÊU BẮT NGUỒN TỪ THIÊN CHÚA

... Tại Cộng Hòa Slovak, trong khoảng từ 1950 đến 1967 là thời kỳ Giáo Hội Công Giáo bị nhà nước cộng sản vô thần bách hại dữ dội nhất. Hầu hết các Giám Mục, Linh Mục, tu sĩ nam nữ và giáo dân nhiệt thành đều bị bắt giam và bị đưa vào các trại cải tạo. Thế nhưng, chính trong gian khổ mà các tín hữu Công Giáo có dịp tỏ lộ Đức Tin kiên vững và lòng trung thành anh dũng của mình.

Nơi một trại lao động khổ sai nằm gần Pardubice, thuộc miền Boémia, có hàng trăm phụ nữ bị giam giữ. Họ thuộc đủ các thành phần: phạm pháp, mãi dâm, tù nhân chính trị và nữ tu.

Thường thì các nữ tù nhân chấp nhận tất cả trong nhẫn nhục chịu đựng. Họ ít cãi cọ, lời qua tiếng lại với các viên công an canh tù, để tránh cảnh bị trừng phạt trả thù. Đôi lúc cũng có nữ tù nhân tìm cách lấy lòng công an để được đối xử tử tế hơn một chút. Nhưng nhiều người khác cương quyết không chịu quy lụy công an, để đánh đổi bất cứ ân huệ gì, dù to lớn

hoặc nhỏ bé. Và đây là trường hợp của cô Maruska.

Maruska là thanh nữ thẳng thắn và gan dạ. Khi nào cần đối đầu với công an và nói rõ thực hư thì Maruska không ngần ngại cũng không sợ hãi. Cô trả lời rõ ràng với lý chứng minh bạch khiến các viên công an phải câm miệng. Nhưng Maruska chỉ là nữ tù nhân nên phần có lý bao giờ cũng thuộc về phía các viên công an canh tù. Và kết quả của những lần đối đầu này là Maruska bị biệt giam. Cô bị biệt giam vào đúng ngày Vọng Lễ Giáng Sinh. Cô bị nhốt trong căn phòng nhỏ hẹp, trống trơn: không giường, không chăn và không thức ăn.

Nhưng Maruska không bị bỏ rơi đơn độc trong cơn khốn cùng. Hai nữ tù nhân tên Anicka và Helenka đã can đảm hy sinh hai phần ăn của mình. Hai cô lén đưa thức ăn qua cửa sổ cho Maruska.

Khi chiều đến, sau khi lao động xong, Anicka và Helenka lặng lẽ đi về giường ngủ của mình, vì hai cô không có gì để ăn cả. Nhưng cử chỉ liên đới của hai cô đối với Maruska đã kích động mọi người. Các nữ tù nhân khác không muốn bị thua kém trong tình bác ái. Chính các Nữ Tu trong trại quyên góp thức ăn và vật dụng giữa các tù nhân, rồi làm thành hai gói quà nhỏ, đặt nơi đầu giường của mỗi người. Khi Anicka và Helenka lặng lẽ đi về giường ngủ thì hai cô ngạc nhiên biết bao khi khám phá ra hai gói quà. Trong khi đó, mọi người vỗ tay khích lệ tán thưởng hai vị nữ anh hùng! Anicka và Helenka cảm động ôm mặt khóc ròng!

Khi biết là chính các Nữ Tu trong trại điều động việc làm này, Anicka và Helenka tìm đến với các Nữ Tu và nói:

- Thừa các Dì, các Dì có rất ít thức ăn và đồ đạc, mà các Dì còn hy sinh cho chúng em! Tại sao thế?

Sau khi cẩn thận nhìn kỹ chung quanh và biết chắc là không có ai đang rình mò nghe ngóng hay dò xét, Chị Vincent thay mặt các Nữ Tu khác trả lời:

- Ai nói với các em là các Dì có rất ít, trong khi chính Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Thế, đang ở với chúng ta? Có Chúa là có tất cả! Và mai đây là Lễ Chúa Giáng Sinh, các Dì sẽ được diễm phúc rước Minh Thánh Chúa. Nếu các em muốn, các em cũng có thể cùng rước Minh Thánh Chúa với các Dì!

... "Anh em thân mến, chúng ta hãy yêu thương nhau, vì tình yêu bắt nguồn từ THIÊN CHÚA. Phàm ai yêu thương, thì đã được THIÊN CHÚA sinh ra, và người ấy biết THIÊN CHÚA. Ai không yêu thương, thì không biết THIÊN CHÚA, vì THIÊN CHÚA là Tình Yêu. Tình Yêu THIÊN CHÚA đối với chúng ta được biểu lộ như thế này: THIÊN CHÚA đã sai Con Một đến thế gian để nhờ Con Một của Người mà chúng ta được sống. Tình Yêu cốt ở điều này: không phải chúng ta đã yêu mến THIÊN CHÚA, nhưng chính Người đã yêu thương chúng ta trước, và sai Con của Người đến làm của lễ đền tội, vì tội lỗi chúng ta. Anh em thân mến, nếu THIÊN CHÚA đã yêu thương chúng ta như thế, chúng ta cũng phải yêu thương nhau" (1Gioan 4,7-11).

(Cyril Slovák e Jozef Inovecký, "Héros .. ou Traîtres?", Editions Saggi ed Esperienze, 1976, trang 197-198)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt